

XVI FÒRUM CONTRA LES VIOLÈNCIES DE GÈNERE

5, 6 i 7
12, 13 i 14
nov 2020

Organitzen:

Diputació
Barcelona

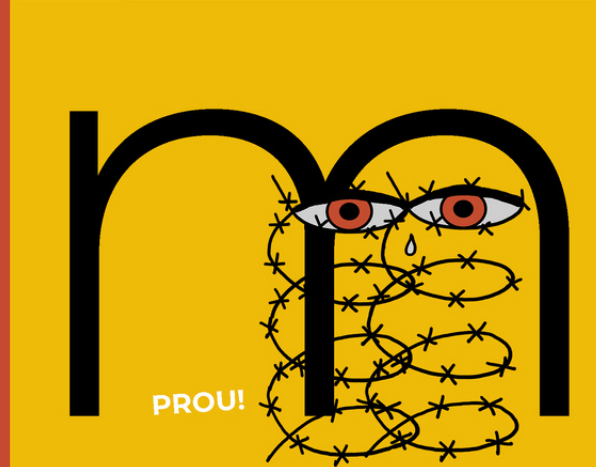
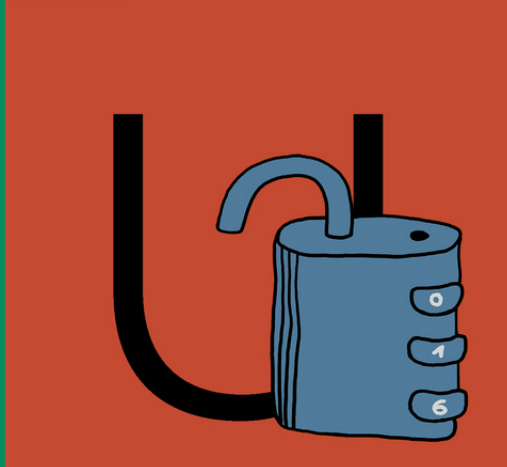
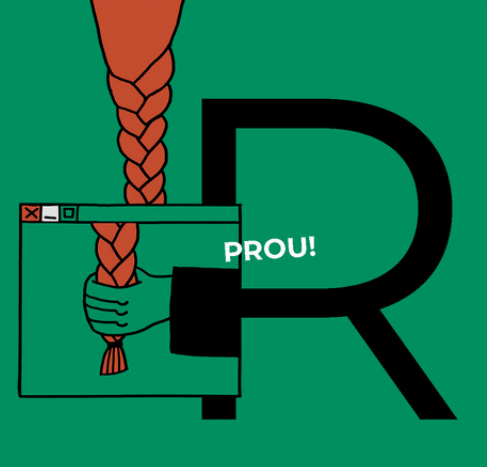
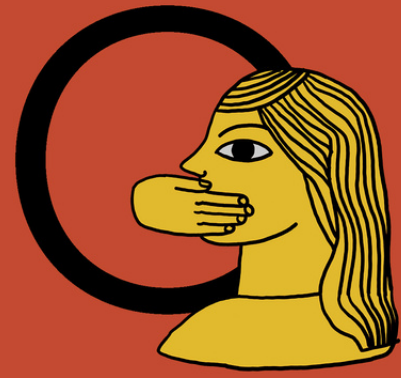
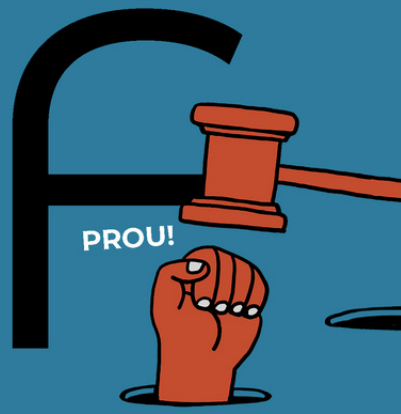
Amb el
suport de:

Ajuntament de
Barcelona

Generalitat
de Catalunya

Conclusions

Conclusions del XVI Fòrum contra les violències de gènere

La Covid 19 i totes les mesures per frenar la pandèmia, no ens han paralitzat. El setze Fòrum contra les violències de gènere ha estat un èxit de participació i un avenç en els continguts, la consciència feminista en surt enfortida.

No ens hem pogut veure, abraçar, mirar-nos, però gràcies a l'equip tècnic de la Plataforma, reforçat amb les més de 20 voluntàries que han estat darrera les nostres pantalles, som actores d'una lluita aferrissada que no aturarem fins erradicar les violències masclistes de la nostra societat.

4.930 persones han participat en les 7 taules rodones, els 2 col·loquis i les 17 activitats del Fòrum, han visionat fins ara les taules i tallers. Cal afegir-hi els i les 900 joves que de la taula rodona, els 4 debats, els 2 tallers, l'activitat de bones pràctiques, l'espai de micro obert, la Gimcana i el teatre fòrum que s'han realitzat en el marc del Fòrum jove. Hem comptat amb la col·laboració de més 50 talleristes i ponents i 58 entitats.

ENTRE TOTES HEM FET POSSIBLE AQUEST FÒRUM!

Durant sis dies hem creat un espai on compartir estratègies, reflexionar entre diversitat de tendències, preparar les campanyes que a partir de demà ens facin caminar juntes cap a solucions constructives i eficients per aconseguir els drets i la llibertat de les dones.

A continuació, relacionem algunes conclusions de les taules del Fòrum. El resum complert el trobareu al document d'incidència a la nostra web.

»» A la taula rodona "**Les cures i la vida: una proposta transformadora**" es van destacar les diferents discriminacions que pateix la dona en els àmbits socials, agreujades per les diferents situacions que pateixen: pobresa, invisibilitat, falta d'oportunitats, abusos i maltractaments.

Els eixos claus que invisibilitzen a les dones: l'opressió que ens travessa a totes. La naturalització del patriarcat. L'acceptació del rol del sacrifici de les dones. La normalització de que les dones siguin víctimes. La separació històrica que s'ha fet d'allò públic i d'allò privat. La culpa: la llosa que alimenta el silenci. L'escarni públic, construcció de la mirada pública contra la dona, com se'ns jutja.

El 80% de les dones amb discapacitat és víctima de violència masclista (Parlament Europeu, 2004) i té un risc 4 vegades més grans de patir violència. Educació i formació per dignificar el treball de cura, accés al mercat de treball (quotes obligatòries a totes les empreses per tenir en plantilla persones amb diferents característiques, existeixen, però no es compleixen), habitatge digne, accessibilitat a tots els serveis, accés als serveis d'assistència personals necessaris.

La culpa i la vergonya en les agressions sexuals, han de recaure sobre l'agressor, i no sobre qui les pateixen.

Es va denunciar que les mesures polítiques no estan a l'alçada de la magnitud de la gestió d'aquesta emergència però es que ja no teníem una base, ni sòlida ni potent, ni accessible ni organitzada, s'ha normalitzat massa la situació de la dona, tant en la discriminació com en la pobresa.

»» **"Les Economies feministes, clau en temps de Covid."** Està clar que l'actual pandèmia ha portat una situació de crisi econòmica que conduirà a retrocessos tant laborals com socials, ja teníem una situació feble. Hi ha hagut un reconeixement social del paper de les cures a la vida, però no ha anat acompanyat d'un reconeixement laboral ni econòmic (no val pagaments extres) s'han de consolidar. S'ha de posar en valor el treball de cura, professionalitzar les dones que l'assumeixen, treure-les del món domèstic (= femení), aconseguir que estigui ben remunerat, en bones condicions i ben regulat. Hem de fer visible el terra enganxós, no només el sostre de vidre.

»» **"Negacionistes de les violències masclistes: la falsa SAP Actualment la SAP"** (Síndrome de Alienación Parental) està desacreditat científicament i pràcticament ningú utilitza aquesta denominació. No obstant en les nostres institucions i especialment en els processos judicials segueixen planejant succedanis del SAP.

També es va veure la necessitat d'incorporar, a la modificació de la Llei 5/2008 del dret de les dones a erradicar la violència masclista, la violència de segon ordre, és a dir, la que pateixen les professionals que ajuden a les víctimes. Cal fer un treball de denúncia per l'ús de la figura de la SAP, tant en mitjans de comunicació, com en col·legis oficials de psicologia, advocats, educadors socials i tants col·lectius com estiguin implicats.

És necessari canviar la mirada en la interpretació de les lleis. S'han de considerar a les nenes i els nens com éssers de drets i amb drets.

»» Durant la "**Taula Jove**" s'ha destacat la necessitat de defensar el dret de les dones a l'espai a través de la investigació de quins són els espais en els quals ens sentim més invisibles i oprimides. Tothom ha de formar part del procés. Així com l'ús d'eines de sensibilització per incloure als homes en aquests processos.

»» En el col·loqui "**Dones migrades i diverses en temps de pandèmia: essencials i invisibilitzades**", es va posar sobre la taula que les dones migrades sempre han ocupat treballs invisibles, excloses de qualsevol protecció. La feina de l'entorn domèstic mai es considera com un treball que s'hagi de remunerar. Amb l'actual context, la situació no ha empitjorat, sinó que ja era totalment precària, i ara el que ha passat, és que s'ha fet visible.

Mesures per contenir la pandèmia com el "quedat a casa" han estat molt poc inclusives. No tothom té casa, les famílies en habitacions llogades on conviuen amuntegades o tenen un espai molt petit sense llum natural. Per a moltes, la casa ha arribat a ser un espai, de tot, excepte segur.

Dins del drama de la pandèmia, si hi ha una cosa que es pot rescatar són les experiències i aliances que es van teixint. Sobre tot als barris, com per exemple, en el cas de la xarxa veïnal de l'Hospitalet.

Sota el lema "Cuidadores som totes", es naturalitza el servei de cura, les dones migrades estan sotmeses per la llei d'estrangeria que els arrenca els seus drets. Les administracions, associacions i la societat romantitzen el treball de cures. És important consolidar taules de treball efectives entre les entitats i col·lectives, on decidir què és el que necessitem i com aconseguir-ho des dels diferents nivells: governamental, institucional, jurídic, social.

»» "Polítiques públiques i organització. Respostes feministes internacionals des de les institucions."

Des del Wome's Major Group es treballa en la implementació i assoliment de l'Agenda 2030 de desenvolupament sostenible, partint de les mancances estructurals que l'Agenda 2030 presenta. Pel que fa a l'ODS 5, no només hauria de visibilitzar les cures, sinó el repartiment social mitjançant serveis públics. Els indicadors, així, no mesuren realment aquesta fita, mesuren el repartiment familiar.

Les agendes a nivell internacional estan incidint en les agendes a nivell local. Sense una solidesa en el discurs i agendes locals, és molt difícil fer una incidència a nivell internacional.

Cal pensar en eines reals on no tot estigui vertebrat per l'anglès, per evitar biaixos i actualitzar coneixements i accés a les tecnologies. Així mateix, s'ha de treballar per aconseguir transcendir l'accessibilitat dels discursos feministes, i mobilitzar-se per garantir la sostenibilitat de les organitzacions, que es veuen supeditades al finançament extern, sense la qual cosa no hi ha incidència real i no es pot denunciar el que passa a les associacions a nivell local, nacional i global.

»» Col.loqui "**Migració i Masculinitat: prevenció de la violència cap als homes joves migrants.**" S'ha de fugir dels estereotips Immigrants com Masclistes, ja que només provoquen estigmatització. Els joves migrants estan en risc de patir molta més violència amb experiències traumàtiques als seus països d'origen. Quan arriben es troben amb una mirada carregada d'estigma. També es van presentar diferents programes i projectes els quals podreu consultar a les relatories finals a la web de la Plataforma.

Es va concloure: la masculinitat pot ser modificable com construcció Social. Buscar referents d'altres masculinitats NO només models d'homes catalans, sinó referents de diferents cultures.

»» **Durant la taula rodona Teoritzant vivències des de l'antirracisme polític**, s'ha plantejat la generació d'un relat abordat des de la teoria del racisme i la islamofòbia, des d'un coneixement situat i teoritzat per expertes reconegudes que han patit el racisme en la seva pell, i des d'aquesta, i altres, han construït coneixement. L'objectiu és que la representació d'aquestes veus no sigui centrada en les víctimes, sinó en fer-les visibles apuntar cap a l'estructura.

Es conclou amb algunes propostes de millora, com la demanda explícita a les educadores i assistents socials i, en general, a aquelles professionals que treballen a la DGAIA, que no callin i que obrin expedients per denunciar totes les irregularitats i mecanismes racistes que detectin. Així mateix, es manifesta que, en les situacions de racisme, cal "posar el cos", entre la persona que exerceix el racisme i la que ho pateix. Per la seva banda, es fa una crida a les persones blanques a no ocupar els espais de les persones racialitzades, evitant parlar per elles i perpetuar la seva posició de subalternitat i exclusió de la representativitat sociopolítica.

»» LES ENTITATS, JUNTES PER CANVIAR LA HISTÒRIA ha estat un diàleg molt enriquidor entre les entitats al voltant de la sostenibilitat davant la crisi en diferents aspectes essencials: la prevenció de les violències masclistes, la corresponsabilitat de les administracions públiques i el tercer sector en l'abordatge de les problemàtiques socials, fer visibles a les dones invisibilitzades, la unió entre entitats per defensar la sostenibilitat de les organitzacions, com incloure la interseccionalitat en projectes i iniciatives, etc.

La violència institucional està molt present quan parlem de sostenibilitat de les Entitats. La precarietat estructural de les entitats, fa estralls en les economies de les entitats, i més ara amb la crisi de la pandèmia. "Les entitats assumeixen la seva responsabilitat, sense la certesa que els administracions assumeixen la responsabilitat que els pertoca".

Les entitats de dones van ser el punt de referència en l'atenció a dones víctimes de violència masclista durant la pandèmia, i no les institucions. La pandèmia ha posat sobre la taula la importància del treball de les dones, ja és hora que es dignifiqui el fet de treballar en violència.

S'ha de crear un pacte amb les institucions, però el final de la violència estructural, significa posar en qüestió el capitalisme i la dignificació del treball vers la violència masclista.

Barcelona, 14 de novembre de 2020

Plataforma unitària contra les violències de gènere
www.violenciadegenere.org
plataforma@violenciadegenere.org · 62739816

